

PRAVILA PISANJA DIPLOMSKOG RADA

Kako treba da izgleda i šta treba da sadrži diplomski rad?

Korice završnog rada sadrže sljedeći tekst:

UNIVERZITET CRNE GORE

Filozofski fakultet Nikšić

Marko Marković

Upotreba konjunktiva u savremenom njemačkom jeziku

ZAVRŠNI RAD

Nikšić, 2015.

Prvi unutrašnji list:

UNIVERZITET CRNE GORE

Filozofski fakultet Nikšić

Upotreba konjunktiva u savremenom njemačkom jeziku

ZAVRŠNI RAD

Predmet: Morfologija njemačkog jezika

Mentor: prof. dr Smilja Srdić

Student: Marko Marković

Smjer: Njemački jezik i književnost

Matični broj: xxxxx

Nikšić, jun 2015.

Sadržaj rada obrađuje se kroz poglavlja: 1. Uvod; 2. Sadržaj; 3. Tekst rada, podijeljen u logična poglavlja i potpoglavlja. Na kraju rada daju se zaključci, popis literature i izvora u skladu sa usvojenim standardom, popis priloga, tabela, slika, dijagrama i drugo.

Rad se piše fontom *Times New Roman*, veličina slova 12, prored 1,5

1. Pravila citiranja i upućivanje na literaturu

Upućivanje na izvor navodi se u tekstu (NE u fusnotama). Prilikom navođenja izvora u tekstu obavezno je navesti prezime autora i godinu izdanja.

Primjer:

In den Arbeiten von Nord (1988) und Kadrić et al. (2005) wird eine funktionale Translationsdidaktik vorgestellt.

Razliku u upotrebi preterita i perfekta Vunderlih (1970: 142) pokazuje na sljedećem primjeru:

Skraćenicom „up.“(crnogorski) ili „vgl.“ (njemački) ukazuje se na određeno naučno stanovište koje nije cjelokupno „od riječi do riječi“ prenešeno u rad.

Primjer:

Die Übersetzungswissenschaft versteht sich seit den 80er Jahren als interdisziplinäre Wissenschaft (vgl. Snell-Hornby 1988).

Što je izjava konkretnija, to i upućivanje na literaturu mora biti konkretnije, pa se mora navesti i broj stranice:

Primjer:

Feministische Aspekte bringen Erkenntnisse in die Übersetzungspraxis und Übersetzungswissenschaft, die der Frauenforschung aus der Sprachwissenschaft, der Soziologie, der Politikwissenschaft, der Publizistik u.v.m. entspringen (vgl. von Flotow 2003: 130).

Naučno stanovište se može u tekstu navesti i bez skraćenicе „up.“ tj. „vgl.“

Primjer

Nord (1989: 102) beschreibt Translation als die Produktion eines Zieltextes, dessen Funktion je nach Translatoskopos, also der geforderten Funktion eines Zieltextes, unterschiedlich ist und durch die eine kommunikative Handlung ermöglicht wird.

Kada se upućuje na članak iz zbornika navodi se samo prezime autora članka:

(up. prezime autora članka godina: broj stranice)

Primjer:

(up. Schmitt 1998: 394)

Direktno citiranje

Citati u tekstu navode se pod znacima navoda i nisu duži od tri reda.

Primjer:

Prunč (2007: 331) fordert den „verantwortungsvolle[n] Umgang mit den Interessen und Machtpotentialen der Interaktionspartner im sozialen Kräftemessen der transkulturellen Kommunikation.“

Citati koji su duži od tri reda navode se u novom redu, bez znakova navoda, manjim fontom (npr. Times New Roman, font 10) i cjelokupni citat je uvučen od lijeve margine.

Indirektno citiranje

U načelu treba izbjegavati indirektno citiranje i dozvoljeno je samo kod djela kojima je teško pristupiti.

Primjer:

In den 70er Jahren führt Filipec (1971) die Unterscheidung zwischen „struktureller Äquivalenz“ und „Textäquivalenz“ ein (citat u Prunč 2001: 60).

Ako postoje dva ili više imena autora jednog djela, može se navesti samo prezime prvog autora i nakon toga skraćena „et al.“. U bibliografiji, međutim, obavezno je navesti imena svih autora.

Primjer:

Um mit den Worten von Kadrić et al. (20072: 57) zu sprechen, kann Translation als Kommunikation über Sprach- und Kulturgrenzen, aber auch über komplexe Machtkonstellationen hinweg, bezeichnet werden.

Znaci interpunkcije

Kada se upućuje na literaturu skraćenicom „up.“ ili „vgl.“ tačka se stavlja nakon zgrade.

Primjer:

Feministische Aspekte bringen Erkenntnisse in die Übersetzungspraxis und Übersetzungswissenschaft, die der Frauenforschung aus der Sprachwissenschaft, der Soziologie, der Politik-wissenschaft, der Publizistik u.v.m. entspringen (vgl. von Flotow 20032: 130).

Kod direktnih citata u tekstu tačka se stavlja nakon navoda izvora.

Primjer:

Macht kann als ein Potential gesehen werden, „um Objekte zu produzieren, Diskurse zu initiieren, Wissen zu konstruieren“ (Prunč 2007: 309).

Kod direktnih citata u tekstu kojima se rečenica i citat završava tačka se stavlja prije znaka navoda.

Primjer:

Prunč (2007: 331f.) fordert daher den „verantwortungsvolle[n] Umgang mit den Interessen und Machtpotentialen der Interaktionspartner im sozialen Kräftenessen der transkulturellen Kommunikation.“

Kod direktnih citata koji su duži od tri reda tačka se stavlja prije navodenja izvora.

Primjer:

Der Glauben an eine unveränderbare Bedeutung eines Wortes oder eines Begriffs werden durch dekonstruktivistisches Denken hinterfragt.

Dekonstruktion (...) stellt auch implizit und explizit alle traditionellen Auffassungen von Übersetzen in Frage, die von einem idealisierten Transfer unveränderlicher Bedeutungen von einer Sprache in eine andere, von einer Kultur in eine andere, ohne Einmischung der Translatorin bzw. des Translators und ungeachtet ihrer bzw. seiner Übersetzungssituation ausgehen. (Arrojo 1999²: 101)

Izostavljanje riječi u citatima

Da biste izostavili neke riječi u citatima, koristite tri tačke (...). Citat i dalje mora zadržati isti smisao.

Ukoliko citat ne počinje od početka rečenice, treba koristiti tri tačke, kako bi se to saopštilo čitaocu.

Grafikone, dijagrame, slike, itd. treba tretirati kao direktne citate, tako da treba navesti autora(e) i prikazati broj stranica i u tekstu gdje se o dijagramu diskutuje ili gdje se on uvodi, i u opisu (objašnjenju) koje pišete za njega.

Parafrazirati ili koristiti citate?

Poželjno je da parafrazirate (prenosite ideje sopstvenim riječima), s obzirom da suviše citata (korišćenje egzaktnih riječi) može dovesti do loše napisanog zadatka. Opšte pravilo u akademskim krugovima je da bi manje od 10% zadatka trebalo da bude u obliku direktnih citata. Bez obzira da li koristite citate ili parafrazirate nečije tuđe riječi, uvijek morate navoditi reference — i u tekstu, i u listi referenci!

2. Pravila za sastavljanje bibliografije

Bibliografija je sastavni dio rada, stoji na samom kraju diplomskog rada i sadrži naslove samo onih knjiga i tekstova koji su citirani ili parafrazirani u radu. Bibliografija je, dakle, spisak knjiga i tekstova koji su citirani ili parafrazirani u radu, a NE spisak svih knjiga koje ste pročitali da biste napisali rad.

Redosljed navođenja bibliografskih jedinica

Bibliografske jedinice navode se po abecednom redu prezimena autora.

Ukoliko se navodi više djela istog autora, ona se navode hronološki: starija djela navode se prije novijih.

Djela istog autora koja su izašla u istoj godini navode se onim redosljedom kojim su navedena u tekstu (2001a, 2001b).

Djela koja je neki autor sastavio tj. izdao zajedno sa drugim autorima navode se nakon djela koje je taj autor samostalno sastavio.

Samostalna djela – knjige tj. monografske publikacije:

prezime, ime. godina. *naziv djela*. mjesto: izdavač.

Primjer:

Simon, Sherry. 1996. *Gender in Translation. Cultural identity and the politics of transmission*. London/New York: Routledge.

Samostalna djela više autora

prezime, ime / prezime, ime. godina. *naziv djela*. mjesto: izdavač.

Primjer:

Kadrić, Mira/Kaindl, Klaus/Kaiser-Cooke, Michèle. 2005. *Translatorische Methodik*.

Wien: Facultas.

Diplomski, master i doktorski radovi

prezime, ime. godina. *naziv djela*. Univerzitet XY: master rad.

Primjer:

Fischer, Beatrice. 2008. *Gender und Translation*. Theorie und Empirie der Geschlechter- und Machtverhältnisse in der translatorischen Ausbildung. Universität Wien: Masterarbeit.

Rječnici

naziv rječnika. godina. urednik. mjesto: izdavač.

Primjer:

Concise Oxford Dictionary of Current English. 1990. R.E. Allen (ed.). Oxford: Clarendon Press.

Članak iz časopisa

prezime autora članka, ime. godina. naslov članka. *naziv časopisa*: broj časopisa, xx-yy.

Primjer:

Prunč, Erich. 2000. Vom Translationsbiedermeier zur Cyber-translation. *TexTconText*

14.1 = NF 4:1, 3-74.

Članak iz zbornika (npr. Reclam)

Prezime autora članka, ime. godina. Naslov članka. U: prezime urednika zbornika, ime (ur)

Naziv zbornika. mjesto: izdavač, xx-yy.

Primjer:

Schmitt, Peter A. 1998. Qualitätsmanagement. In: Snell-Hornby, Mary et al. (Hg.)

Handbuch Translation. Tübingen: Stauffenburg, 394-399.

White, Howard B. 2006. Francis Bacon. U: Leo Strauss, Joseph Cropsey (ur), Povijest političke filozofije. Zagreb: Golden marketing/Tehnička knjiga

VAŽNO: Ukoliko je zbornik/rječnik/časopis na njemačkom jeziku, uz ime urednika treba da stoji skraćena (Hg.), ako je zbornik na srpskom/crnogorskom/hrvatskom/bosanskom, treba da stoji skraćena (ur), a ako je zbornik na engleskom, stoji skraćena (ed.)

Zbornik

prezime, ime / prezime, ime (Hg.) / (ur) / (ed.) godina. *naziv djela*. mjesto: izdavač.

Primjer:

Snell-Hornby, Mary / Hönig, Hans G. / Kußmaul, Paul & Schmitt, Peter A. (Hg.)

1998. *Handbuch Translation*. Tübingen: Stauffenburg.

Internet

URL, pristupljeno: datum.

Primjer:

<http://www.univie.ac.at/forschung/>, pristupljeno: 07.05.2009.

VAŽNO: Tekstovi sa interneta koji imaju navedeno ime autora i naslov navode se u bibliografiji imenom autora, naslovom i svim podacima kao za štampana izdanja, ako ti podaci postoje, a onda se u nastavku u uglastim zagradama dodaje: Dostupno na: URL. Pristupljeno: xxxxx.

Primjer:

Jacob, Joachim. 2007. *Die Schönheit der Literatur*. Tübingen: Max Niemeier. [Dostupno na:

http://books.google.me/books?id=RXknw6WHW_YC&pg=PA397&lpg=PA397&dq=Sprach

Pristupljeno: 12.1.2013]